

ДУМИТЕ НА ЕДИНОБОЖИЕТО

”ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛАХ”

ПРЕВЪЗХОДСТВО, ЗНАЧЕНИЕ
УСЛОВИЯ И АНУЛИРАНЕ

Автор:

АБДУРРАЗЗЕК ИБН АБДУЛМУХСИН ЕЛ-БЕДР

превод

Мохамед Рамадан Слим

كلمة التوحيد لا إله إلا الله

فضائلها ومدلولها وشروطها ونواقضها

(باللغة البلغارية)

عبد الرزاق بن عبد المحسن البدر

ترجمة: محمد رمضان سليم محمد

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +966114454900 فاكس: +9661144970126 ص ب: 29465 الرياض: 11457

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

OFFICERABWAH

Въведение

Слава на Аллах, Господарят на световете.
Свидетелствам, че няма друг Бог освен Аллах –
Единствен, който няма съдружници. Свидетелствам,
че Мухаммед е Негов раб и Пратеник /саллеллаху алейхи
уе селлеме теслимен кесира¹/

Тази книга дава изчерпателна информация за най-
ценните, велики и полезни думи, думите на
единобожието- „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“² -

превъзходство, значение, условия и анулиране.

Тази тема е извлечена от книгата ми „Разбиране на
дуите и споменаването на Аллах“ поради това, че
някои братя пожелаха да бъде издадена в отделна
книга, за да има по-голяма полза и по-лесно да
достигне до хората.

Моля Аллах да вложи огромен благодат в нея, да я
стори врата за напътствието за онзи от Своите раби,
който желае това. Моля Аллах да ни напъти по
правия Си път, пътят на онези, върху които е
Неговата благодат от пророците, всеправдивите,
жертващите се за вярата и благочестивите. Колко
добри са те за другари!

Аллах ни е достатъчен, колко добър настойник е Той!
Поздрав и благослов за нашия Пратеник Мухаммед,
за неговото семейство и сподвижниците му.

Абдурраззек ибн Абдулмухсин ел-Бедр

¹ С многобройни поздрав и благослов.

² Няма друг истински Бог достоен за обожаване освен Аллах.

Превъзходствата на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ³”

Наистина тези велики думи притежават огромно превъзходство и характерни черти. Не е възможно да бъдат обхванати и разкрити всичките, те са най-великите и превъзходни думи. Заради тях са сътворени създанията, изпратени са пратеници, низпослани са книги и чрез тях хората се разделиха на вярващи и неверници, на щастливи обитатели на Дженнета⁴ и нещастни обитатели на Джехеннема⁵. Те са спасителното дебело въже, думите на текуа⁶. Те са най-великата основа на Исляма и най-важната част на вярата. Те са пътят за спечелването на Дженнета и спасението от огъня. Те са думите на свидетелството, ключът за обиталището на щастието, основата, корена и главата на религията. Превъзходствата и положението в религията на тези думи са далеч над опитите да бъдат описани от разясняващите и от познанията на познавачите.

„Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото! Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него

³ Няма друг истински Бог достоен за обожаване освен Аллаха.

⁴ Рая.

⁵ Ада.

⁶ Богобоязливостта.

Всемогъщия, Премъдрия.”
(Ал-Имран 18)

От съвършенствата на тези думи в Свещения Коран е това, че Всевишният и Благословен Аллах ги прави каймака и завършека на онова, към което призовават пратениците.

Казва Всевишният Аллах: „И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!” (Енбия 25) и казва още Всевишният: „И при всяка общност изпратихме пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!”...” (Нехл 36), а в началото на сурата казва: „Той низпослава ангелите, разкривайки Своята повеля комуто пожелае от Своите раби: “Предупреждавайте, че няма друг бог освен Мен! И да се боят от Мен!” (Нехл 2)

В този аят⁷ първото нещо, което Аллах- Пречистия споменава като благодат са думите на единобожието: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Това доказва, че онзи, който е дарен със сполуката на тези думи се намира в най-голямата благодат дарена му от Всевишния Аллах.

Аллах – Пречист е Той, казва: „ ... и щедро ви дава Своята благодат и явна, и скрита...” (Люкман 20).

⁷ Знамение.

Муджахид */рахимехуллах/* за тези думи казва, че се има предвид: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”⁸.

Суфиян ибн Уйейне */рахимехуллах/* казва: „Няма по-голяма благодат дарена от Аллах към Неговите раби от това, че ги е научил на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”⁹

От надмощието на тези думи: Аллах в Корана ги описва, че са „добрата дума” казвайки:

„Не видя ли ти какъв пример дава Аллах? Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето. То дарява плодовете си по всяко време с позволенията на своя Господ. Аллах дава примерите за хората, за да се поучат.”

(Ибрахим 24-25)

Те също са „непоколебимото слово” в думите на Всевишния Аллах: „Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния. И оставя Аллах угнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае.” (Ибрахим 27)

Те са „обещанието” в думите на Всевишния: „за никого не ще има застъпничество, освен за онези, които получиха обещание от Семилостивия.”

(Мерйем 87)

Предава се от ибн Аббас */радийеллаху анху/*, че е казал: „Обещанието: Това е свидетелството „ЛЯ ИЛЯХЕ

⁸ Предаден от ибн Джарир в неговия тефсир (11/78).

⁹ Споменава го ибн Раджеб в „Думите на искреността” (53 стр.)

ИЛЛЕЛЛАХ”. Пред Аллах ще се разграничи от силата и мощта, а това е основата на всяка текуа¹⁰.

От превъзходствата им: Те са „най-здравата връзка”, която спасява всеки, който се привърже към нея, а който не го направи бива погубен. Всевишният Аллах казва: „...Който отхвърли сатаните¹¹ и повярва в Аллах, той се обвързва с най-здравата връзка, която не се къса. Аллах е всечуващ, всезнаещ.” (Бакара 256) и казва още: „А който се отдава на Аллах и благодетелства, той се е хванал за най-здравата връзка. При Аллах е завръщането на делата.” (Люкман 22)

От съвършенствата им: Че това е „оставащото слово”, което Ибрахим /*алеихисселям*/ оставя у неговите потомци, та дано да се завърнат. Всевишният Аллах казва:

„Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: “Аз отхвърлям това, на което служите, а [служи] само на Онзи, Който ме е създал. Той ще ме напъти.” И стори Той това слово да остане у неговите потомци, за да се върнат [към него]. (Зухруф - 26,27,28)

Те са думите на богобоязънта – текуа, които Аллах заповядва на сподвижниците на Пратеника /*саллеллаху алейхи уе селлем*/, които най-много ги заслужават и имат най-голямо право над тях. Всевишният Аллах казва: „Когато неверниците сложиха в сърцата си яростта

¹⁰ Богобоязънта. Предава се от Табери в „Дуата” (3/1518).

¹¹ Тагут – Всяко нещо, което отклонява от пътя на Аллах.

яростта на невежеството, Аллах спусна спокойствието Си над Своя Пратеник и над вярващите, и ги обвърза със словото на богобоязънта. И бяха най-достойни те за него, и го заслужаваха. Аллах всяко нещо знае.” (Фетх 26)

Предава се от ебу Исхак ес-Себи’и, от Амр ибн Меймун, който казва: „Хората не са изричали нещо по-достойно от „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. А Сеад ибн Ияд каза: „Знаеш ли какво са те, О, ебу Абдуллах? Кълна се в Аллах, те са думите на богобоязънта-текуа, с които Аллах задължава сподвижниците на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/, като те най-много ги заслужават и имат най-голямо право над тях /радийеллаху анхум¹²/.

От божествеността на тези думи е: Че те са целта и предела на истинността. Всевишният Аллах казва: „в Деня, в който Духът [Джибрил] и ангелите ще се възправят в редица. Не ще продумат, освен комуто Всемилоствивият позволи, и той правдиво ще говори.” (Небе 38)

Али ибн ебу Талха предава от ибн Аббас /радийеллаху анху/ за думите на Аллах „...освен комуто Всемилоствивият позволи, и той правдиво ще говори.”, че тълкуванието им е: „Освен комуто Великия Аллах позволи да изрече свидетелството „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, което е предела на

¹² Аллах да е доволен от тях. Предава се от Таберани в „Дуата” (3/1533)

правдивостта.¹³”

Икриме /рахимехуллах¹⁴/ казва: „ Правдивостта в айета е „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”.”

От превъзходността ѝ: Тя е реалната и истинска връзка, която събира мюсюлманите. Заради нея са лоялни или враждебни, обичат или мразят. Заради нея Ислямската общност е като едно тяло, като здрава постройка, която се крепи помежду си. Шейх Мухаммед Емин еш-Шинкити /рахимехуллах/ в книгата си „Едуаул Беян” казва: „Резултатът е, че същинската връзка, която събира разделения, обединява разединения, това е връзката „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Не виждаш ли, че това е връзка, която обединява цялото ислямско общество като едно тяло, като една постройка, която се крепи по между си. Тя свързва сърцата на носещите Трона и на онези меляикета около тях със синовете на Адем на земята въпреки разногласията по между им!

Всевишният Аллах казва:

„Онези [меляикета], които носят Трона, и онези, които са около него, прославят с възхвала своя Господ и вярват в Него, и молят опрощение за вярващите: “Господи наш, Ти обгръщаш всяко нещо с Твоята милост и знание. Опрости онези, които се покаят и следват Твоя път, и ги опази от мъчението на Ада!

Господи наш, и въведи ги в Градините на Адн, които

¹³ Предава се от Таберани в „Дуата” (3/152)

¹⁴ Аллах да се смили над него.

си обещал на тях и на праведниците сред бащите им и съпругите им, и потомците им! Ти си Всемогъщия, Премъдрия.

И опази ги от злините! И когото опазиш от злините в този Ден, него си помилвал. Това е великото спасение.”

(Гафир 7-9)

Аллах посочва, че това е връзката, която свързва меляикетата носещи Трона на Аллах и хората на земята. Поради тази причина те отправят тази велика и праведна дуа, която представлява вярата във Всевишният и Велик Аллах.

До думите му */рахимехуллах/*: „Като обобщение можем да кажем: Няма разногласие между мюсюлманите, че връзката, която свързва отделните личности населяващи земята едни с други, и която свързва обитателите на земята с тези на небето е връзката: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Затова категорично не е позволен никакъв опит за лансиране на каквато и да е друга обединяваща връзка.¹⁵”

От доминантността на тези думи: Те са най-достойните праведни дела. Всевишният Аллах казва: „...Които дойдат с добрина, ще имат по-голяма от нея...” (Немл 89)

Предава се от ебу Хурейра ибн Месуд, ибн Аббас и други, че значението на думата „добрина” е „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”.¹⁶

¹⁵ Едуаул Беян (3/447,448)

¹⁶ Виж „Дуата” на Таберани (3/1497,1498)

Икриме /рахимехуллах/ казва за думите на Всевишния Аллах: „...Които дойдат с добрина, ще имат по-голяма от нея...”:

„Това са словата „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, защото няма нещо по-добро от „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”.¹⁷

Потвърдено е в книгата Муснед¹⁸ от ебу Зер/радийеллаху анху/, че е казал: „Рекох: О, Пратенико на Аллах, научи ме на дело, което да ме приближи към Дженнета и да ме отдалечи от огъня.” Рече: „Когато извършиш грях, направи добрина, защото е десет пъти повече от злината.” Рекох: О, Пратенико на Аллах, „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” от добрините ли е?” Рече: „Да, това е най-превъзходната добрина!¹⁹”

Други превъзходства на тези думи от Сунната

Разгледахме превъзходствата на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” споменати в Свещеният Коран. Онези велики думи, заради които са сътворени небесата и земята. Заради тях са сътворени всички създания, изпращани са пратеници, низпославани са книги, утвърждавани са шерияти²⁰. Заради тях са поставени везните, делата са записвани и са

¹⁷ Ибн Бенна във „Федлут-Техлил” 74стр.

¹⁸ На имам Ахмед ибн Ханбел.

¹⁹ Муснед (5/169)

²⁰ Законодателства.

сътворени Дженнета²¹ и Джехеннема²². Чрез тях хората се разделят на вярващи и неверници, на праведници и разпътници. Те са основата на сътворението и заповедта, на наградата и наказанието. Те са истината, върху която е основана и насочена общността, за тях ще бъдат питани и първите и сетните в Съдният ден.

Кракът на раба не ще престъпи пред Аллах, докато не бъде питан два въпроса: Какво обожавахте? Какво отговорихте на пратениците?

Отговорът на първия въпрос е: Осъществяване думите на единобожието: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” – чрез знание, потвърждение и дела.

Отговорът на втория въпрос е: Осъществяване на това, че Мухаммед е пратеникът на Аллах чрез знание, потвърждение, отдаване и послушание към него.

Наистина не е възможно съвършенствата на думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” да бъдат изброени от създание. Това е така, защото в тях се съдържа огромна благодат и награда, многобройни ползи за този и за отвъдния свят, които дори не ни минават през ума. Надявам, че ще успея да спомена част от тях, които се съдържат и в Хадисите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/.

От отличителните им черти:

²¹ Рая.

²² Ада.

Думите „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ са най-доброто и увеличаващо се дело. Наградата от тях се равнява на освобождаването на роб, а изричащият ги е защитен от шейтана²³.

Предава се от ебу Хурейра /радийеллаху анху/, от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, че е казал: „Който през деня каже сто пъти: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХУ УАХДЕХУ ЛЯ ШЕРИКЕ ЛЕХ, ЛЕХУЛ МУЛКУ УЕЛЕХУЛ ХАМДУ УЕХУВЕ АЛЯ КУЛЛИ ШЕЙ'ИН КАДИР“²⁴ наградата му е, все едно е освободил десетина роби, записват му се сто добрини, премахват му се сто злини, са му защита от шейтана през целия ден докато мръкне. В Съдния ден никой не ще дойде с по-добро от това, освен онзи, който е изрекъл тези думи повече пъти.”²⁵

От съвършенствата им: Това е най-доброто, което пратениците са изричали. В достоверен Хадис от Пратеникът /саллеллаху алейхи уе селлем/ се казва: „Най-доброто нещо, което аз и останалите пратеници сме изричали привечер на Арафат,²⁶ е: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХУ УАХДЕХУ ЛЯ ШЕРИКЕ ЛЕХ ЛЕХУЛ МУЛКУ УЕ ЛЕХУЛ ХАМДУ УЕ ХУВЕ АЛЯ КУЛЛИ ШЕЙ'ИН КАДИР“²⁷, а в друг вариант: „Най-добрата дуа е дуата в деня Арафат, а най-доброто нещо, което аз и пратениците преди мен

²³ Дявола.

²⁴ Няма друг истински Бог достоен за обожаване освен Аллах – единствен, няма Той съдружници. Негово е владението, възхвалата е за Него и Той на всяко нещо е способен.

²⁵ Бухари 6403 и Муслим 2691.

²⁶ Местността Арафат в Мекка.

²⁷ Предаден от Таберани в „Дуата“ (ном. 874)

сме изричали, е: „**ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХУ УАХДЕХУ ЛЯ ШЕРИКЕ ЛЕХ ЛЕХУЛ МУЛКУ УЕ ЛЕХУЛ ХАМДУ УЕ ХУВЕ АЛЯ КУЛЛИ ШЕЙ'ИН КАДИР.**”²⁸

От превъзходствата им: В Съдния ден тежестта им ще надделее над страниците с грехове. В Хадис, предаден от Абдуллах ибн Амр ибн Ас /радийеллаху анху/, сведен в „Муснед” и в „Джамиа Тирмизи” и не само, с добра верига от разказвачи се казва, че Пратеникът /саллеллаху алейхи уе селлем/ казва: „В Съдния ден пред всички хора ще бъде извикан човек от моята общност и пред него ще бъдат разстлани деветдесет и девет списъка, като всеки от тях ще се простира докъдето погледа му стига. След това Всевишният Аллах ще му каже: „Отричаш ли нещо от това”!? Ще каже: „Не, Господарю.” Великият Аллах ще го попита: „Имаш ли някакво извинение или добрина?” Човекът ще се притесни и ще каже: „Не, Господарю.” Великият Аллах ще му каже: „Напротив, наистина при Нас имаш една добрина и няма да бъдеш угнетен!” И ще бъде извадена една страница, на която пише: „**ЕШХЕДУ ЕН ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ, УЕ ЕШХЕДУ ЕННЕ МУХАММЕДЕН АБДУХУ УЕ РАСУЛУХУ**”²⁹. Ще каже: „Какво би ми помогнала тази страница спрямо останалите !? Великият Аллах ще му каже: „Наистина няма да бъдеш угнетен!” И ще бъдат поставени страниците с греховете в едната

²⁸ Предаден от Тирмизи в „Джамиа” (ном. 3585). Албани в „Силсиле ес-Сахиха” казва: Добър (3/7,8).

²⁹ Свидетелствам, че няма друг истински Бог достоен за убожаване освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и пратеник!

везна, а онази страница в другата. И ето че везната, в която са страниците с греховете, олеква, а онази- в която е другата натежава!”³⁰

Няма съмнение, че този човек е изрекъл тези думи от сърце и това е причината за да натежат във везната, защото хората се различават в делата си по онова, какво има в сърцата им като вяра! Колко хора има, които изричат „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, но не постигат, каквото е постигнал онзи човек, заради слабата вяра в сърцата им. В сборниците „Сахих” на Бухари и Муслим се предава от Енес ибн Малик /радийеллаху анху/, от Пророка

/саллеллаху алейхи уе селлем /, че е казал:

„ От огъня ще излезе онзи, който е казал „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, и в сърцето му е имало добро³¹ с тежестта на ечемичено зърно. От огъня ще излезе онзи, който е казал „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, а в сърцето му е имало добро с тежестта на пшенично зърно. И от огъня ще излезе онзи, който е казал „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, а в сърцето му е имало добро с тежестта на прашинка.³²”

Този Хадис доказва, че общността на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” се различават в зависимост от силата на вярата в сърцата им.

От превъзходствата на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”:

Че ако тези думи бъдат претеглени заедно с небесата и земята, те ще натежат. В книгата

³⁰ „Муснед” (2/213), Тирмизи (2639), ибн Мадже (4300) Достоверен според Албани „Сахихул Джамиа” (8095).

³¹ Вяра

³² Бухари (44), Муслим (193, 325).

„Муснед” се предава от Абдуллах инб Амр /радийеллаху анхума³³/, от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Че Нух /алейхисселям/ казва на сина си преди да умре: Завещавам ти „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”! Наистина ако седемте небеса и седемте земи бъдат поставени в една везна, а в другата бъдат сложени думите „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, ще натежи тази везна, в която са думите „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. И ако седемте небеса бяха съединен кръг, „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” непременно щеше да ги разцепи!³⁴”

От съвършенствата им: Че между тях и Аллах няма преграда, а напротив! Преодоляват преградите, докато достигнат до Великия Аллах. Предава се от Тирмизи с добра верига от разказвачи, от ебу Хурейра /радийеллаху анху/, от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, който казва: „Няма раб, който искрено да каже „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, освен да не му се отворят вратите на небесата и тези думи да достигнат до Трона на Аллах, докато страни от големите грехове!³⁵”

От божествеността им: Те са спасение от огъня за онзи, който ги изрече. Предава се в „Сахих Муслим”, че Пратеникът /саллеллаху алейхи уе селлем/ чул муеззин³⁶ да казва: „ЕШХЕДУ ЕН ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” и казал: „Излезе от огъня³⁷”. А в двата

³³ Аллах да е доволен от тях двамата.

³⁴ „Муснед” (2/170) Достоверен според Албани в книгата му „Силсиле ес-Сахиха” (ном.134)

³⁵ „Джамиа Тирмизи” (3590), добър според Албани в „Сахих Джамиа” (ном. 5648)

³⁶ Човек, който чете езан.

³⁷ Муслим (ном.382)

сборника „Сахих” се предава от Итбан */радийеллаху анху/*, от Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че е казал: „Наистина Аллах забрани огъня за онзи, който каже „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, желаейки с това Лицето³⁸ на Аллах.”³⁹

От предимствата им: Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* ги поставя на първо място сред частите на вярата. В двата сборника „Сахих” от ебу Хурейра се предава, че Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* казва: „Иманът⁴⁰ е седемдесет и няколко части! Най-високата от тях е „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, а най-ниската е премахването на препятствие от пътя.”⁴¹

От спецификите им: Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* ни съобщава, че това е най-превъзходният зикр⁴². В сборника на „Тирмизи” и не само, в Хадис, предаден от Джабир ибн Абдуллах */радийеллаху анху/*, се казва: Чух Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* да казва: „Най-превъзходният зикр е „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, а най-добрата дуа⁴³ е: „ЕЛХАМДУЛИЛЛАХ”. ”⁴⁴

От превъзходствата им: Който ги изрече искрено, от сърце, ще бъде най-щастливият човек със застъпничеството на Пратеника */саллеллаху алейхи уе*

³⁸ Желаете да спечелите наградата да видите Ликът на Аллах.

³⁹ Бухари (ном.6938) и Муслим (ном. 33,263)

⁴⁰ Вярата.

⁴¹ Бухари (ном.9) и Муслим (ном.35)

⁴² Споменаване на Аллах.

⁴³ Молба, зов.

⁴⁴ Слава на Аллах.

Предаден от Тирмизи (ном.3383) ибн Мадже (ном.3800) Добър според Албани в „Сахихул Джамиа” (ном. 1104)

селлем/ в Съдния Ден. В достоверен Хадис от ебу Хурейра */радийеллаху анху/* се предава, че е казал: „О, Пратенико на Аллах, кой ще бъде най-щастливият човек с твоето застъпничество в Съдния Ден? Пратеникът рече: „Предполагах, Ебу Хурейра, че никой преди теб няма да ме попита за този Хадис, заради силната ти отдаденост към Хадисите! Най-щастливият човек с моето застъпничество в Съдния Ден ще бъде онзи, който е изрекъл „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“, искрено от сърце или душа!”⁴⁵

Думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* в този Хадис: „Който каже „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ искрено от сърце или душа” се съдържа доказателство, че „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ не се приема от изричащия го само заради самото изговаряне с език. Напротив! Свидетелството непременно трябва да отговаря на условията, които носи и да е съобразено с нормите, зададени му от Корана и Сунната. Затова то не ще бъде прието освен с това!

УСЛОВИЯТА НА “ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”

Споменахме част от превъзходствата на думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“, които са най-

⁴⁵ Бухари (ном.99)

добрите и достойни слова. Споменахме и наградата, която носят след себе си на този и в отвъдния свят. Но е задължително мюсюлманинът трябва да знае, че „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ не се приема от онзи, който изрича това слово само заради самото изговаряне с език. Задължително е да отдаде правото и задълженията към тези думи, да изпълни условията им, които се намират в Корана и Сунната. Всеки мюсюлманин знае, че всяко послушание, с което се приближава към Аллах, не се приема, докато не изпълни неговите условия. Намазът не се приема, докато не се изпълнят известните му условия. Хаджът също не се приема освен ако не отговаря на необходимите условия. По същия начин всички останали ибадети не се приемат, докато не бъдат изпълнени необходимите условия за тях от Корана и Сунната. По този начин също стои въпросът с „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“. То не се приема, докато рабът не изпълни необходимите условия, споменати в Корана и Сунната.

Селефу-с-Салих⁴⁶ /рахимехумуллах⁴⁷/ посочи важноста от спазването и придържането към условията на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ и това, че свидетелството не се приема освен с това!

Предава се, че било казано на Хасен ел-Басри /рахимехумуллах⁴⁸/: „Някои хора казват: Който каже „ЛЯ

⁴⁶ Праведните предци. Първото поколение мюсюлмани - Сахабета, Табиин и Таби Табиин.

⁴⁷ Аллах да се смили над тях.

⁴⁸ Аллах да се смили над него.

ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, ще влезе в Дженнета⁴⁹.” Отвърнал: „Който каже „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, отдаде правото и спази задълженията към тези думи ще влезе в Дженнета.”

В друг момент Хасен ел-Басри казва на Фераздек⁵⁰, когато погребвал своята съпруга: „Ти какво приготви за този ден?” Отвърща: „Свидетелството „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” от седемдесет години насам.” Хасен му кава: „Колко добро е това, което си приготвил! Само че „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” има условия. И внимавай с набеждаването на праведните жени!”

Уехб ибн Менде отговаряйки на въпрос казва: „Ключът за Дженнета не е ли „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”?” Отговаря: „Разбира се, обаче всеки ключ има зъби. Ако дойдеш с ключ, който има зъби ще отключиш, ако ли не, няма да успееш.” Със зъбите на ключа има предвид условията на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”.⁵¹

След дълбок анализ на текстовете в Корана и Сунната от страна на учените става ясно, че „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” не се приема освен със седем условия:

1. Знание за значението в забраната и потвърждението, което се съдържа в свидетелството, отменящо невежеството.
2. Убеждение, което отменя съмнението.
3. Искреност, която отменя съдружаването и

⁴⁹ Рая.

⁵⁰ Известен Арабски поет.

⁵¹ Предава се от ибн Раджеб в „Келиметул Ихляс” (14 стр.)

показността.

4. Правдивост, която отменя лъжата.
5. Обич, която отменя ненавистта и омразата.
6. Приемане, което отменя отхвърлянето.
7. Отдаване, което отменя изоставянето.

Някои учени събират тези седем условия в един куплет:

„Знание, убеждение, искреност и правдивост с любов, носеща приемане и отдаване.”

Нека да се спрем накратко на всяко условие, пояснявайки какво се има предвид и споменавайки някои доказателства за всяко условие от Корана и Сунната.

Първо условие: Знание за значението на забраната и потвърждението, което се съдържа в свидетелството, отменящо невежеството. Това означава- да знае онзи, който изрича свидетелството, че то отменя всички видове ибадет⁵² към всяко нещо, освен към Аллах, и че потвърждава правото над това единствено на Аллах – Единствения. Всевишният и Пречист Аллах казва в Корана:

„Само на Теб служим и само Теб за подкрепа зовем.” (Фатиха 5) Т.е. Обожаваме те и не обожаваме друг освен Теб и търсим подкрепа от Теб и не се осланяме на друг, освен на Теб!

⁵² Богослужение.

Всевишният Аллах казва: „Знай, че няма друг Бог освен Аллах...” (Мухаммед 19), и казва още: „ ... освен онези, които потвърждават истината и я знаят.”(Зухруф 86)

Тълкувателите казват: „Освен онези, които потвърждават истината”, т.е. с „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, и я знаят: Знаят значението на онова, което засвидетелстват със сърцата и езиците си. Потвърдено е в „Сахих Муслим” чрез Хадис на Осман ибн Аффан */радийеллаху анху/*, който казва: Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* казва: „Който умре, знаейки че няма друг Бог достоен за обожаване освен Аллах, ще влезе в Дженнета.⁵³” Тук Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* прави знанието - условие!

Второ условие: Убеждение, което отменя съмнението.

Това означава, че онзи, който изрича свидетелството трябва да бъде категорично и твърдо убеден, без да таи и капчица съмнение за това. Убеждението е: Съвършеното знание. Всевишният Аллах описвайки вярващите казва: „Вярващи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват и се борят чрез своите имоти и души по пътя на Аллах. Те са искрените.” (Худжурат 15), а значението на думите на Аллах „...после не се усъмняват...” означава: Убедени са, без да имат никакво колебание.

⁵³ Муслим (ном. 26)

В достоверния сборник на имам Муслим се предава от ебу Хурейра */радийеллаху анху/*, че казва: Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* казва: „Свидетелствам, че няма друг истински Бог освен Аллах и свидетелствам, че аз съм Пратеникът на Аллах! Няма раб, който да срещне Аллах с това свидетелство, без да се съмнява в него, освен да не влезе в Дженнета!⁵⁴”

Също в достоверния сборник на Муслим от ебу Хурейра се казва: Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* казва: „ Когото срещнеш зад тази стена, да засвидетелства „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛАХ” с убедено сърце, извести го с Дженнет!⁵⁵” В този хадис поставя условието – убеденост!

Трето условие: Искреност, която отменя съдружаването и показността. Това е възможно с изчистването на делата от всички недостатъци, било то външни или вътрешни, явни или скрити. Постигането на това се случва с изчистване на възнамерението във всички ибадети⁵⁶, като то трябва да бъде единствено за Аллах. Всевишният Аллах казва: „Единствено Аллах е достоен за чистата⁵⁷ религия...” (Зумер 3) и казва още: „И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, предани⁵⁸ Нему в религията...” (Бейине 5). В достоверен Хадис от ебу Хурейра */радийеллаху анху/*, от

⁵⁴ Муслим (ном.27)

⁵⁵ Муслим (ном.31)

⁵⁶ Богослужения.

⁵⁷ Искрената.

⁵⁸ Искрени.

Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че е казал: „Най-щастливият човек с моето застъпничество ще е онзи, който е казал „**ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ**” искрено от сърце.⁵⁹” Тук Пратеникът поставя условието - искреност.

Четвърто условие: Правдивост, която отменя лъжата. Това се осъществява, когато рабът изрече думите на единобожието искрено, от сърце. А, искреност е: Сърцето да последва езика. Затова Всевишният Аллах, описвайки двуличниците казва: „Когато идват при теб, лицемерите казват: “Свидетели сме, че ти си Пратеника на Аллах.” Аллах знае, че ти си Неговият Пратеник. Аллах е свидетел, че лицемерите са лъжци.” (Мунафикун 1) Всевишният Аллах ги описва като лъжци, защото онова, което изричат с езиците, не съответства на онова, което е в сърцата им. Всевишният Аллах казва: „Елиф. Лям. Мим. Нима хората смятат, че ще бъдат оставени да казват: “Повярвахме!”, без да бъдат изпитвани? Вече изпитахме онези преди тях. Аллах знае кои говорят истината и знае лъжците.” (Анкебут 1-3). Потвърдено е в двата достоверни сборника „Сахих” с Хадис от Муаз ибн Джебел */радийеллаху анху/*, от Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, който казва: „Няма човек, който да засвидетелства, че Няма друг истински Бог освен Аллах и че Мухаммед е Негов раб и пратеник – правдиво, от сърце, освен Аллах да не забрани

⁵⁹ Бухари (ном. 99)

огъня за него!⁶⁰”

Тук Пратеникът поставя условието – правдивост.

Пето условие: Обич, която отменя ненавистта и омразата. Това се осъществява чрез любов към Аллах и Неговият пратеник, към Исляма и мюсюлманите, които изпълняват заповедите и странят от забраните Му. Осъществява се със силното неодобрение към онези, които противоречат на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ чрез ширк⁶¹ или куфр⁶². От доказателствата, че обичта е от условията на вярата са думите на Всевишния Аллах: „А някои от хората приемат за богове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах...” (Бакара 165). А в Хадис се казва: „Най-високата степен на вярата е да обичаш заради Аллах и да мразиш заради Него.”⁶³

Шесто условие: Приемане, което отменя отхвърлянето.

Задължително е тези думи да бъдат истински приети със сърцето и езика. В Свещения Коран Аллах ни разказва вестите на онези преди нас, които Той спасява след като приемат „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“. Разказва ни и за онези, които получават възмездие и унищожават, след като отхвърлят свидетелството. Всевишният Аллах казва: „После спасяваме Нашите

⁶⁰ Бухари (ном 128) Муслим (ном. 32)

⁶¹ Съдружаване.

⁶² Неверие.

⁶³ Предаден от имам Ахмед в „Муснед“ (4/286) Добър според Албани в „Силсиле Сахиха“ (ном. 1728)

пратеници и онези, които са повярвали. Така Наш дълг е да спасяваме вярващите.” (Юнус 103). А за съдружаващите Пречистият Аллах казва: „Когато им се рече: “Няма друг бог освен Аллах!”, те се възгордяваха. И казваха: “Нима ще изоставим боговете си заради един луд поет?” (Саффат 35-36)

Седмо условие: Отдаване, което отменя изоставянето.

Всеки един, който изрече „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, задължително трябва да се отдаде на законодателството⁶⁴ на Аллах. Трябва да се съобрази и отдаде на Аллах, като с това той се привързва за „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Затова Всевишният Аллах казва:

„А който се отдава на Аллах и благодетелства, той се е хванал за най-здравата връзка...” (Люкман 22)

Т.е Той се е хванал за „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Тук Аллах поставя условието - отдаденост към Неговото законодателство, а това се постига с абсолютното отдаване към Него - Пречистия.

Това са условията на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Целта от тях не е само да се цитират и наизустят. Колко от обикновените мюсюлмани ги спазват стриктно, но ако им кажеш „изброй ги”, ще сбъркат. И колко от тези, които са ги наизустили и са способни да ги изредят като автомат, но с делата си им противоречат. Истинската им цел е да се наизустят и

⁶⁴ Шериат.

прилагат, за да може човек наистина да бъде от общността на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“.

Даващият сполуката и помощникът за това е Аллах – Единственият. Молим Пречистия Аллах да ни даде сполука, за осъществяването на това дело. Славата е само и единствено за Него!

Доказателство и значение на думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“

Наистина думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“, които са най-добрият, съвършен и полезен зикр⁶⁵, не са приети при Аллах единствено с тяхното изричане. Необходимо е рабът да осъществи изискванията им, да приложи основата им, която е забрана за съдружаването⁶⁶ и потвърждение на единствеността на Аллах. Трябва да има

⁶⁵ Споменаване на Аллах.

⁶⁶ Ширк.

непоклатимо убеждение в значенето и посланията, които носят тези думи и в същото време да работи с тях. Единствено по този начин мюсюлманинът реално може да бъде от общността на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“.

Тези велики думи съдържат посланието, че нищо друго освен Аллах не е Бог и че божествеността, приписвана на друг, освен на Него- е най-голямата лъжа! Това твърдение е най-големия гнет и най-върховната заблуда. Всевишният Аллах казва: „И кой е по-заблуден от онзи, който зове не Аллах, а онези, които не ще му откликнат до Деня на възкресението и неговия зов не чуват? И когато хората бъдат събрани, те ще се окажат техни врагове и ще отричат служенето им.“ (Ехкаф 5-6), и казва още: „Така е, защото Аллах е Истината, а онова, което зоват вместо Него, е лъжата. Аллах е Всевишния, Превеликия.“ (Хадж 26) „...Наистина съдружаването е огромен гнет.“ (Люкман 13) „...а неверниците те са угнетиителите“ (Бакара 254).

Гнет означава: Поставяне на нещо не на мястото му. Няма съмнение, че отклоняването на ибадет⁶⁷ за някой друг освен за Аллах е гнет, защото е поставяне на нещо не на мястото му. Нещо повече! Това е най-големият и опасен гнет!

⁶⁷ Богослужение.

Наистина тези велики думи „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ носят послание, което непременно трябва да бъде научено и разбрано. Учените са единодушни, че от самото изговаряне на тези думи, без знанието и разбирането на тяхното значение няма полза! Изричането им без знание за тяхното значение и без прилагането им е представено от Пречистия Аллах така:

„А онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, не могат да се застъпят, освен онези, които потвърждават истината и я знаят.“ (Зухруф 86)

Значението на айета⁶⁸ е както казват тълкувателите: „Освен онези, които потвърждават „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ знаейки със сърцата си онова, което изричат езиците им, защото свидетелството изисква знание за онова, което то съдържа. Ако то бъде изречено без знание, не може да бъде свидетелство! То съдържа правдивост и изисква да бъде прилагано на дела. С това става ясно, че свидетелството на единобожието изисква знание за значението, прилагане в делата и правдивост в изричането му.

Чрез знанието рабът се спасява от пътя на християните, които вършат дела без знание, а чрез делата се спасява от пътя на евреите, които знаят, но не работят със знанието!

С правдивостта се спасява от пътя на двуличниците, които демонстрират нещо, което не е в сърцата им.

С тези неща мюсюлманинът е от общността на

⁶⁸ Знамението.

следващите правия път, пътят на тези, които Аллах е дарил с благодат, а не на [тези], над които тегне гняв, нито на заблудените!

Резултатът е: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ не носи полза освен за онзи, който знае значението им в забраната и потвърждението, който се убеди в това, повярва и работи с него. Онзи, който изрече свидетелството и само явно работи с него без да е убеден, той е двуличник! А онзи, който го изрече и с делата си му противоречи, извършвайки ширк⁶⁹, той е неверник! По същия начин стои въпросът с онзи, който се отвърне от Исляма, отричайки нещо от правата или изискванията на свидетелството. В такъв случай изричането не му носи никаква полза, дори да го каже хиляда пъти. По този начин стои въпросът и с онзи, който го изрича, но отклонява видове ибадет⁷⁰ за друг, а не за Аллах, като дуа⁷¹, курбан⁷², незр⁷³, търсене на помощ, упование, инабе⁷⁴, надежда, страх, обич, и др.

Който отклони нещо от ибадетите за друг, над което има право единствено Аллах, той е съдружаващ с Великия Аллах! Дори да изрича „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“, ако не работи с онова, което съдържа - единобожие и искреност, той не може да се нарече мюсюлманин!

⁶⁹ Съдружаване.

⁷⁰ Богослужение.

⁷¹ Молба, зов.

⁷² Колене на жертвено животно.

⁷³ Заричане: Самозадължаване за извършване на ибадет, който не е задължителен според Исляма.

⁷⁴ Обръщане, завръщане към Аллах след извършен грях, правейки покаяние.

Значението на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ е: Няма друг истински Бог, достоен за обожаване, освен един Бог, а Той е Аллах, Единственият, няма Той съдружници! Бог в Арабския език означава: Обожаван.

„ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“: Няма друг истински Бог, достоен за обожаване, освен Аллах, както Всевишният Аллах казва:

„И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!” (Енбия 25) наред с думите Му: „И при всяка общност изпратихме пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!” Някои от тях Аллах напъти, а някои заслужиха заблудата. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите!” (Нехл 36).

С това става ясно, че Бог означава /обожаван/, а „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ означава: Искрено служене единствено на Аллах и странене от тагут⁷⁵. Затова, когато Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза на Курайш: „Кажете „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ те отвърнаха: „Нима превърна той боговете в един бог? Това наистина е нещо изумително.”(Сад 5)

Народът на Худ, след като ги призова му отвърнаха: „Нима дойде при нас, за да служим единствено на Аллах и да изоставим онова, на което са служили бащите ни? Донеси ни онова, което ни обещаващ, ако говориш истината!” (Еараф70)

Те са казали това, след като ги призовава към „ЛЯ

⁷⁵ Сатаните – всяко нещо, което се обожават освен Аллах.

ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, защото са разбрали значението му. А то е: забрана за обожаване на всичко освен Аллах и потвърждаване, че само Аллах – Единственият, който няма съдружници, има право над това.

„**ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ**” е съвкупност от отрицание и потвърждение. Отрича се правото на божественост за всичко останало освен за Всевишният Аллах. Всяко нещо освен Аллах, като меляикета⁷⁶ или пратеници, а какво остава за другите – не са Богове. Те нямат право да бъдат обожавани. Това право принадлежи единствено и само на Аллах. Обожаването представлява привързване на сърцето към онова, към което е насочено чрез вид ибадет като дуа, курбан, незр и др.

В Свещеният Коран има много знамения, които поясняват значението на думите на единобожието **„ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”**. От тях са думите на Всевишния Аллах:

„Вашият Бог е единственият. Няма друг Бог освен Него, Всемилостивия, Милосърдния.” (Бакара 163), и думите Му: „И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, предани Нему в религията, правоверни...” (Бейине 5), и думите Му: „Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: “Аз отхвърлям това, на което служите, а [служи] само на Онзи, Който ме е създал. Той ще ме напъти.” И стори Той това слово да остане у неговите потомци, за да се върнат [към него].

⁷⁶ Ангели.

(Зухруф 26-28)

Всевишният Аллах ни разказва за вярващ човек в сура Ясин: „И защо да не служа на Онзи, Който ме е сътворил и при Когото ще бъдете върнати? Нима ще приема други богове, а не Него? Ако

Всемилостивия поиска да ме сполети беда, тяхното застъпничество не ще ме избави от нищо и не ще ме спасят. Тогава ще съм в явна заблуда. (Ясин 22-24)

Всевишният казва: „Кажки: “Повелено ми бе да служа на Аллах, предан Нему във вярата. И ми бе повелено да бъда първият Нему отдаден.” Кажки:

“Страх ме е, ако се възпротивя на моя Господ, от мъчение във великия Ден.” Кажки: “На Аллах служа, предан Нему в моята религия.” (Зумер 11-14)

Всевишният Аллах ни разказва за вярващ човек от семейството на Фараона: „И о, народе мой, как аз ви зова към спасението, а вие ме зовете към Огъня?

Вие ме зовете да не вярвам в Аллах и да съдружавам с Него онова, за което нямам знание, а аз ви зова към Всемогъщия, Многоопрощаващия. Без съмнение, за онова, към което ме зовете, няма зов нито в земния живот, нито в отвъдния, и нашето завръщане е към Аллах, и престъпващите са обитателите на Огъня.” (Гафир 41-43)

Айетите в тази връзка са много и те поясняват, че значението на „**ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ**” е: Разграничение от обожаването на друго освен Аллах.

Разграничение от търсенето на застъпничество, от приравняването на нещо с Него и обожаване

единствено на Аллах . Това е истинската религия и напътствие, с което Аллах изпрати пратениците Си и низпосла книги.

Що се отнася до човек, който изрича „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ без да знае какво означава, без да го прилага, а може би отклонява част от ибадета за друг освен Аллах /като дуа, страх, курбан, незр и др./, то това не е достатъчно той да бъде от общността на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ и да бъде спасен от наказанието на Аллах в Съдния ден.

„ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ не е име, което няма значение, слова, които са метафора или думи изпразнени от съдържание! Неща, които някои хора може да си мислят за верни, хора смятащи, че всичко необходимо за осъществяването на тези слова е самото изговаряне без потвърждение в сърцето и делата. Това категорично не отговаря на положението на тези велики думи! Те са думи имащи ценно съдържание, по-ценно от всички значения, а резултата от тях вече го споменахме: Разграничение от обожаването на друго освен Аллах и обръщане към Аллах- Единственият, покорно и смирено, с наслада и желание, с отдаденост и упование, с дуа и молитва. Притежателят на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ“ не иска от друг, освен от Аллах! Не моли за помощ друг освен Аллах! Не се уповава освен на Аллах! Не очаква от друг, освен от Аллах, не коли курбан освен за Аллах нито отклонява вид ибадет за друг, освен

за Аллах! Отрича всичко, което се почита освен Аллах, и се осланя на Него от това!

Колко прекрасно е това! Колко ясно е казано и обяснено!

Но сполуката е в ръцете на Аллах, а Той е единственият помощник!

Анулиране на свидетелството ”ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”

Разгледахме условията на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, които са необходими, за да бъде прието свидетелството при Аллах. Те са велики и ценни условия, с които всеки мюсюлманин трябва да се съобразява и прилага.

Друго важно нещо, с което всеки мюсюлманин трябва да се съобразява в тази тема, е знанието за онова, което анулира и проваля свидетелството „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, за да се предпази. Всевишният Аллах в Своята книга пояснява пътя за осъществяването на тези велики слова. Разяснява подробно също така и пътя на престъпниците противоречащи на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Пояснява

последниците за едните и за другите, делата за едните и за другите и причината за сполуката на едните и за провала на другите. Пречистият Аллах в Своята книга пояснява всички тези неща по най-добрия начин казвайки:

„Така разясняваме знаменията, за да проличи пътят на престъпниците.” (Ен’ам 55)

„А който противоречи на Пратеника, след като му се изясни напътствието, и следва друг, а не пътя на вярващите, него ще насочим накъдето сам се е обърнал и ще го изгаряме в Ада. Колко лоша участ е той!” (Ниса 115)

Онзи, който не е наясно с пътя на престъпниците и не му е ясен метода им, има вероятност да попадне в част от онова, което те вършат! В тази връзка повелителят на вярващите Омар ибн Хаттаб */радийеллаху анху/* казва: „Наистина нормите на Исляма ще бъдат нарушавани една по една, докато не се появят поколения, които не познават периода на невежеството!”⁷⁷

Затова в Корана и Сунната има много текстове, които предупреждават за вероотстъпничество, различни видове съдружаване или неверие, които анулират думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”.

Учените */рахимехумуллах/*⁷⁸ в техните книги по Фикх⁷⁹ в раздел „Становището на вероотстъпника” казват, че

⁷⁷ „Феуаид” Ибн Кайим (201 стр.)

⁷⁸ Аллах да се смили над тях.

мюсюлманинът може да се отвърне от религията си по много начини. Ако попадне в тях или извърши част от тях напуска Исляма и само изричането на „**ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛАХ**” няма да му помогне. Тези велики думи, които са най-превъзходното споменаване на Аллах, не носят полза на онзи, който ги изрича освен когато изпълни условията им и страни от всяко нещо, което ги анулира!

Няма съмнение, че когато мюсюлманинът познава нещата, които анулират свидетелството, това ще му донесе голяма полза. Ако с научаването им цели да запази религията си и да не попадне в тях, това е едно от най-ценните неща. Онзи, който познава съдружаването, неверието, заблудата и пътищата водещи до тях, той се пази и предупреждава другите от това. Не се оставя да го погубят, а знанието му надбавя прозорливост и любов към истината. Прави го странящ, пазещ се от тези опасности. Чрез знанието за нещата, провалящи свидетелството той печели ползи, които ги знае единствено Аллах.

Всевишният Аллах обича пътя на истината да се знае, за да може да се следва. Също така обича да се знае и пътя на заблудата, за да може да го ненавижда и страни от него.

Така, както се изисква мюсюлманинът да знае пътя на доброто, за да го следва, по същия начин се изисква да знае и пътищата на злото, за да се

⁷⁹ Ислямско право.

предпазва от тях. В двата достоверни сборника „Сахихайн” на Бухари и Муслим се предава от Хузейфе ибн Яман */радийеллаху анху/*, който казва: „Сахабетата питаха Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* за доброто, а аз го питах за злото- от страх да не ме застигне.”⁸⁰

В тази връзка е казано: „Познах злото не заради самото зло, а защото се пазех от него! Онзи, който не познава злото от хората ще попадне в него!” Щом положението е толкова сериозно, необходимо е всеки мюсюлманин да познава нещата, които провалят думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, за да се предпази.

Анулирането на „ля иляхе иллеллах” може да стане по много начини, но най-известните са десет, които се споменават от много учени */рахимехумуллах/*.

Ще ги споменем накратко, за да може мюсюлманинът да ги знае, да се пази от тях и да предупреждава другите мюсюлмани с надежда за спасение и опрощение.

Първо: Съдружаването – Ширк в ибадета⁸¹ към Всевишния Аллах: „Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае...” (Ниса 116)

„...За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му

⁸⁰ Бухари (ном.3606) и Муслим (ном.1847)

⁸¹ Богослужението.

Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.” (Маиде 72)

В тази категория спадат: Дуата отправена към мъртавци, търсенето на помощ от тях, незр, колене на курбан за тях и т.н.

Второ: Който стори между себе си и Аллах посредници, които зове, търси застъпничество или им се уповава, то той става неверник с единодушното мнение на всички учени! Всевишният Аллах казва: „И служат не на Аллах, а на онова, което нито им вреди, нито им помага, и казват: “Тези са нашите застъпници пред Аллах.” Кажи: “Нима ще известите Аллах за нещо, както на небесата, така и на земята, което Той да не знае? Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!” (Юнус 18)

Трето: Който не вярва, че съдружаващите са неверници, съмнява в това или одобрява онова, което вършат, той е неверник!

Четвърто: Който твърди, че друго напътствие е по-съвършено от напътствието на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, той е неверник, като онези, които предпочитат човешките закони пред тези на Всевишния Аллах!

Пето: Който ненавижда нещо от онова, с което е дошъл Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, дори да работи с него, той е неверник! Доказателство са

думите на Всевишния Аллах: „Това е, защото възненавиждат низпосланото от Аллах и затова Той прави безплодни делата им.” (Мухаммед 9)

Шесто: Който се подиграе с нещо от религията на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, обещана награда или наказание, е неверник! Доказателство са думите на Всевишния Аллах: „И ако ги попиташ, непременно ще рекат: “Само бърбяхме и се забавлявахме.” Кажете: “Нима на Аллах и на Неговите знамения, и на Неговия Пратеник сте се подигравали?”

Не се оправдавайте! Вие станяхте неверници, след като бяхте вярващи...” (Теубе 65-66)

Седмо: Магията. Който направи магия или се съгласи на това, става неверник! Доказателството са думите на Всевишния Аллах: „И последвах онова, което сатаните разправяха против владението на Сулайман. И не бе Сулайман неверник, ала сатаните бяха учеха хората на магия и на онова, което във Вавилон бе низпослано на ангелите Харут и Марут. Не учеха никого, докато и двамата не му кажат: “Ние сме само изпитание, тъй че не ставай неверник!...” (Бакара 102)

Осмо: Подкрепата за неверниците срещу мюсюлманите. Доказателството са думите на Всевишния Аллах: „...А който измежду ви се сближи с тях, е от тях. Аллах не напътва хората угнетители.” (Маиде 51)

Девето: Който вярва, че на някои хора им е позволено да не се съобразяват с Шериата⁸² на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ той е неверник! Доказателството са думите на Аллах Всевишния: „А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.” (Ал-Имран 85)

Десето: Отвърщането от религията на Аллах, като нито я учи, нито я прилага. Доказателството а това са думите на Всевишния: „И кой е по-голям угнетител от онзи, комуто се напомнят знаменията на неговия Господ, а после той се отвърща от тях? Отмъщаваме Ние на престъпниците.” (Седжде 22)

Това са десет неща, които анулират думите на единобожието – „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Който попадне в част от тях – Аллах да пази – единобожието му се проваля, вярата му се сгромолясва и не може да се възползва от думите „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Учените казват, че няма разлика между онзи, който попадне в тях поради противопоставяне, страх или шега, освен принуденият. Всички тези неща, които изброихме са от най-висока степен на опасност и най-често извършвани! Мюсюлманинът трябва да се пази и страхува от тях.

Търсим убежище при Аллах от Неговия гняв и болезнено мъчение! Молим Го – Пречист е Той – да ни дари със сполука за онова, което обича и е

⁸² Законодателството.

доволен от него, да напъти нас и всички мюсюлмани по правия Си път, наистина е Близък, Всечуващ, Отвърщащ да зова!

Пояснение, че използването единствено личното име „Аллах” в споменаването на Всевишния не е правилно

Разгледахме превъзходството от думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Споменахме, че те са най-доброто, с което споменаващите могат да споменават своя Господар и най-доброто, което техните езици могат да изрекат. Това са лесни за произношение думи, но носещи велико значение. Най-голямата нужда и необходимостта на раба е към тях. Тази нужда е по-голяма дори от нуждата за ядене, пиене и обличане. След като всички хора, даже и целият свят имат такава несекваща нужда от „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, този зикр⁸³ е най-разпространен, най-изричан, най-лесен, с най-велико значение и положение. Наред с всичко това, някои невежи мюсюлмани изоставят използването му и се обръщат към зикр, който е бидат⁸⁴ и не е споменат нито в Корана, нито в Сунната, нито пък някой от първите мюсюлмани – селеф е изричал!

⁸³ Споменаване на Аллах.

⁸⁴ Нововъведение.

От порицаните неща, които някои секти в тасавуф⁸⁵ вършат, споменавайки Всевишния е използването само на личното Му име, повтаряйки „Аллах, Аллах, Аллах”. Някои от тях дори стигат по-далеч, изричайки само местоимението „Хуве – Той”, като го повтарят многократно. Други от тях прекаляват казвайки, че изричането думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” е само за обикновените мюсюлмани, изричането на личното име „Аллах” е за избраните, а повтарянето на местоимението „Хуве – Той” е за още по-специалните избрани!

Друга група от тях казва: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” е за вярващите, „Аллах” е за познаващите, а „Хуве – Той” е за осъществяващите!

По този начин те дават предимство на личното име или на местоимението пред думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”, които Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* описва, като най-превъзходния зикр⁸⁶ и най-доброто, което той и останалите пратеници са изричали някога. Споменахме някои хадиси във връзка с тази тема, като наред с това е необходимо да знаем, че използването за възхвала на личното име „Аллах” или на местоимението „Хуве – Той” не е заповядано нито в Корана, нито в Сунната, нито пък се предава от някой от първите поколения мюсюлмани – селеф. Това е въведено от заблудени хора, поколения след Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* без никакво доказателство.

⁸⁵ Разклонение при суфиите.

⁸⁶ Най-превъзходното споменаване на Аллах.

Шейхул Ислям⁸⁷ ибн Теймийе */рахимехуллах/* оборва нововъведеното твърдение на онези и пояснява невалидността на онова, към което се придържат и защитават, казвайки: „Някои автори възвеличавайки следването на този път, дават като довод самото му съществуване, друг път лично мнение, а понякога лъжливо предание. Пример за това е предание, което някои от тях предават: „Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* казал на Али */радийеллаху анху/* да казва „Аллах, Аллах, Аллах”. Той го казал три пъти и заповядал на Али да го казва три пъти” – Това е измислен Хадис с единодушното мнение на учените по „Хадис”.

Нещото, което Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* изговаряше и което е достигнало с достоверна верига до нас, е „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”. Това са думите, към които призова чичо си Ебу Талиб, когато бе на смъртния си одър, казвайки му:

„Ей, чичо, кажи „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” – думи, които да мога да представя като доказателство пред Аллах за твоята защита!”⁸⁸

Също така казва: „Наистина знам думи, които ако рабът изрече по време на смъртта, душата му ще намери спокойствие”⁸⁹ В друго предание казва:

„На когото последните му думи са „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ” ще влезе в Дженнета.”⁹⁰ И казва още:

⁸⁷ Ученият на Исляма.

⁸⁸ Бухари (ном.3884) и Муслим (ном. 24)

⁸⁹ Предаден от имам Ахмед в „Муснед” (1/28) и ибн Мадже (ном. 3795)

⁹⁰ Ахмед в „Муснед” (5/247) и Ебу Дауд (ном. 3116)

„Заповядано ми бе да се бия с хората, докато засвидетелстват, че няма друг истински Бог освен Аллах и че Мухаммед е пратеника на Аллах. Ако те направят това, опазват от мен кръвта и имуществото си освен с правото му, а равносметката им е при Аллах!”⁹¹ Хадисите в тази връзка са много.

След това ибн Теймийе продължава казвайки:

„Що се отнася до използването за възхвала само на личното име „Аллах”, то не ни е повелено от Шериата и няма никакво доказателство, че това е желателно. А що се отнася до някои хора, вършещи ибадет, които си мислят, че думите на Аллах: „...кажи Аллах, после ги остави...” (Ен’ам 91) са доказателство за използването само името на Създателя „Аллах” за възхвала, то те си правят илюзията, а грешката е ясна. Ако бяха вникнали в онова, което се казва преди това, щеше да им се изясни значението на Айета. Всевишният Аллах казва: „И не оцениха [неверниците] Аллах с истинското му величие, когато рекоха: “Аллах не низпосла нищо на човек.” Кажи: “Кой тогава низпосла Писанието, което Муса донесе като светлина и напътствие за хората? Пишете го върху отрязъци, които показвате, но и много скривате. И бяхте научени на това, което не знаехте нито вие, нито бащите ви.” Кажи: “Аллах!” После остави ги в своята заблуда да се забавляват!” (Ен’ам 91)

⁹¹ Хадис на Муаз ибн Джебел /радийеллаху анху/, добър според Албани в „Ируаул Галил” (ном. 687)

Т.е Кажи: Аллах низпосла книгата, която донесе Муса, това са точните думи!

След това продължава да дава примери, докато заключава */рахимехуллах/*: „ От доказателствата в Шериата става ясно, че използването само на името „Аллах” не е желателно. Това се потвърждава и с доказателства от разума, защото самото име не дарява изричащият го нито с вяра нито с неверие, нито с напътствие нито със заблуда, нито със знание нито с невежество...”

Докато казва: „Учените са единодушни, че в езика на Арабите, а и в другите езици, изричането само на едно име и след това замълчаване, не представлява смислено изречение. И ако един човек повтори името на Създателя „Аллах” сто хиляди пъти, не става мюсюлманин с това, не печели награда от Аллах или Дженнет. Неверниците от всички други религии споменават името единично, независимо дали потвърждават единосъщието или не. Дори когато Аллах ни заповядва да споменаваме Неговото лично име, както е в думите му:

„...Яжте от това, което хващат за вас и споменавайте над него името на Аллах!” (Маиде 4)

„И не яжте от онова, над което не е споменато името на Аллах!” (Ен’ам 121)

„Прославяй пречистото име на твоя Господ, Върховния,” (Ел-Еаля 1)

„Затова прославяй името на твоя Господ, Превеликия! (Уакиа 74) и подобните на тези айети се

има предвид споменаване на името му в смислено изречение като например: „Бисмиллях“⁹², „Субхане Рабиел Еаля“⁹³, „Субхане Рабиел Азим“⁹⁴ и т.н. Не е повелено споменаването само на името „Аллах“, по този начин не се постига подчинение, нито пък е позволено да се консумира улов, курбан или нещо друго.

Продължава, казвайки: „От това, което казахме става ясно, че само споменаването на личното име не е достатъчно, а какво остава да бъде специален ибадет?! Още по-далеч от истината е местоимението „Хуве – Той“ да бъде нещо специално.

Местоимението само по себе си не посочва нещо конкретно, а само пояснява някой, който е посочен или споменат и значението му е обвързано с целта и намерението на изричащия го!⁹⁵

На друго място казва: „Споменаването на Всевишният само с личното Му име е по-далеч от Сунната⁹⁶, влиза в категорията на бидата⁹⁷ и е близо до заблудата на шейтана⁹⁸“.

Докато казва: „Целта тук е да докажем начина, по който е заповядан да се прави зикр⁹⁹ на Аллах – Пречист е Той, това е споменаването Му в цяло смислено изречение, което се образува с думи. Това нещо носи полза за сърцето, спечелва награда,

⁹² С името на Аллах.

⁹³ Пречист е Всевишният ми Господар.

⁹⁴ Пречист е Великият ми Господар.

⁹⁵ „Меджмуул Фетауа“ Ибн Теймийе (10/556-565)

⁹⁶ Думите, делата и одобренията на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/.

⁹⁷ Нововъведението.

⁹⁸ Дявола.

⁹⁹ Да се споменава Аллах.

приближава към Аллах, носи обич, познание, страхопочитание и други неща от високите цели, на които Ислямът ни учи. А що се отнася до използването само на личното име „Аллах” или местоимението „Той”, това нещо няма основа в религията, а какво остава да бъде от зикра на „специалните” или „познаващите”. Напротив, то е средство за видове нововъведения, заблуди и път към грешните представи на някои атеисти!

Основите на религията могат да се опишат в два аспекта:

1. *Да не служим на друг, освен на Аллах.*
2. *Да не Му служим освен с онова, което е заповядал и постановил, а не с нововъведения.*¹⁰⁰

Думите на Ибн Теймие, ако бъдат анализирани и разбрани, не оставят никакво съмнение, че поясняват истината и разкриват заблудата.

Придържането на онази група към този вид нововъведен зикр, който няма основа в религията на Аллах, изоставянето им от друга страна на достоверни суннети и зикр, поражда у мюсюлманите въпрос след въпрос. Какво е нещото, което кара онези хора да се отвърнат от напътствието на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/? Кое ги кара да следват неща, които Аллах не е низпослал, да правят зикр, който няма никакво доказателство или основа в религията!? Като че ли това е малко, а и

¹⁰⁰ „Меджму’ул Фетауа” Ибн Теймийе (10/134-227)

възвеличават тези неща до небето, въздигат ги и омаловажават двете от Пророческата Сунна, които изричаше най-достоиното творение, най-добрият Пратеник и Пророк и моделът на споменаващите и възвеличаващи Аллах!

Поздравът, благослова и благодатта да бъдат върху него, семейството му и всичките му сподвижници!

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение.....	2
Превъзходството на думите на единобожието: „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”	3
Други превъзходства на тези думи от Сунната.....	10
Условията на „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”	18
Доказателство и значение на думите на единобожието „ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”	27
Анулиране на свидетелството ”ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЕЛЛАХ”	34
Пояснение, че използването единствено на личното име „Аллах” в споменаването на Всевишния не е правилно.....	42